

مدیریت بافت فرسوده شهری و عوامل موثر در بازآفرینی

لیلا پارسا ضیا بری^۱، سهیلا داروئیان^۲

۱- استاد گروه مدیریت، دانشکده مدیریت و حسابداری، دانشگاه یادگار امام خمینی (ره) شهری، دانشگاه آزاد

اسلامی، تهران، ایران نویسنده مسئول leilaparsa96@gmail.com

۲- استاد گروه مدیریت، دانشکده مدیریت و حسابداری، دانشگاه یادگار امام خمینی (ره) شهری، دانشگاه آزاد

اسلامی، تهران، ایران Darouian82@gmail.com (مسئول مکاتبات)

چکیده

مدیریت بافت‌های فرسوده شهری، محلات فرسوده‌ای در فضای شهری است که مسائل و پیچیدگی‌های اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی و شیوه خود را دارد. این محلات و بافت‌ها از یک سو دارای ریشه‌های سکونتی ارزشمند با غنای فرهنگی، اجتماعی و معماری است و از طرف دیگر به جهت فرسودگی شدید، نبود دسترسی مناسب به خدمات شهری و بهداشتی و شیمیایی، وجود مشکلات اجتماعی و امنیتی و آسیب‌پذیری در برابر تخریب شیمیایی، آلودگی‌های زیست محیطی و آتش سوزی و نیز عدم تطابق با زندگی امروز شهری و شهرسازی مدرن دارای مشکلات رو بنایی و زیر ساختی هستند. بازآفرینی مدیریت بافت فرسوده شهری به دنبال حل مشکلات فرسودگی بافت‌های فرسوده شهری از طریق بهسازی به وسیله مشارکت‌های مردمی، سیاست‌گذاری‌های مناسب، اصلاح شرایط شیمیایی مصالح و ساختارهای بافت‌های فرسوده است. که هر سه این ارکان در احیا و باز آفرینی بافت فرسوده از عوامل مهمی قلمداد می‌گردد. هدف این مقاله بررسی سه دسته عوامل علمی شیمیایی، مشارکت‌های مردمی و کیفیت زندگی اجتماعی در بازآفرینی مدیریت بافت فرسوده شهری به عنوان زنجیره‌ای به هم پیوسته است و در نتیجه ارتباط بین متغیرهای آن و تاثیر آنها در بازآفرینی و بهبود مدیریت بافت فرسوده شهری است. یافته‌های تحقیق شاخص‌های هریک از این عوامل را شناسایی، تحلیل و دسته‌بندی نموده تا بتواند به عنوان یک تحقیق کاربردی جهت تحقیقات این حوزه و سیاست‌گذاری‌های مدیران و مجریان شهری مورد استفاده قرار گیرد.

واژگان کلیدی: مدیریت بافت فرسوده شهری، بازآفرینی شهری مشارکت مردمی، کیفیت زندگی اجتماعی